

Na veky vekov.

Nad malou dedinkou,
s malou riekou,
skláňa sa mohutný Choč,
Čebrať aj s Mníchom.

Ako traja bratia,
čo chránia malú sestru.
Zem snehom je zakrytá,
zima blíži sa ku Silvestru.

Beloba osvietila zem,
všetky jej chotáre.
V domoch svieca žne,
čajom plnia sa poháre.

Mamka túli dieťa v lone,
otec prikuruje v krbe.
Už nerobí sa ani v lome,
drevo praská v kozube.

Vraj čas oddychu,
šepkáva sa potichu.
No iná práca je tu stále,
v duchu zažnúť viacej žiare.

Nech svieti iskra na veky.
Veľký majster nám tak riekol:

„Budte ako deti.
Cesta k Otcovi vedie skrze mňa.
Tam žije sa na veky vekov.“

Martin Kruták
Foto: Koliba Likava

Last update:

23.11.2025 17:30 pismo:poezie:martin_krutak:na_veky_vekov https://duhovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/martin_krutak/na_veky_vekov

From:

<https://duhovnipodpora.vzestup.net/> - **Duchovní podpora**

Permanent link:

https://duhovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/martin_krutak/na_veky_vekov

Last update: **23.11.2025 17:30**

